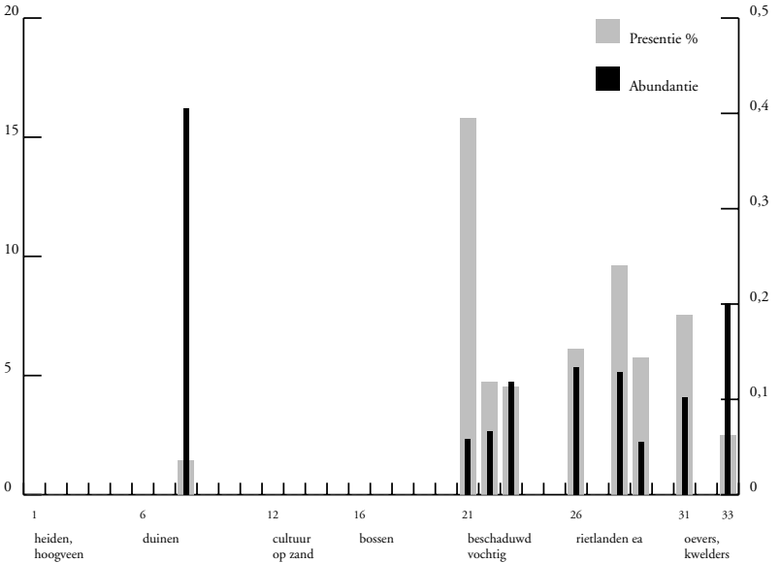

77 *Trechoblemus micros*

Biologie
Nachtactief? De soort heeft, in tegenstelling tot *Blemus discus*, sterk gereduceerde ogen en leeft dus waarschijnlijk minder aan het bodemoppervlak. Dit kan verklaren waarom deze soort zo weinig in vangpotten wordt aangetroffen. Voortplanting in het (late) voorjaar en de zomer. Overwintering als imago in kleine holten in iets vochtige bodem (MARGGI 1992). Volgens Burmeister (1939) leeft ook de larve ondergronds. De larve is opgenomen in de tabellen van Arndt (1991) en Luff (1993).
Dispersie: macropteer volgens Lindroth (1945), die ook vliegwaarnemingen vermeldde. Marggi (1992) meldde dat de soort tot vliegen in staat is, maar niet, zoals *B. discus*, in zwermen vliegt. Er zijn geen recente vliegwaarneming bekend. Desender (1989A) vond bij de in België onderzochte exemplaren doorgaans sterk gereduceerde vleugels en slechts enkele exemplaren met volledig ontwikkelde vliegspieren, die dan in verhouding tevens de grootste vleugels bezaten.

Bedreiging
Geen duidelijke toe- of afname geconstateerd. De bruikbaarheid als indicatorsoort is door zijn verborgen levenswijze vooralsnog zeer gering.

GENUS THALASSOPHILUS
soort 78

Kleine gestrekte geelbruine dieren, van ca. 3,5-4,5 mm groot, met sterk gereduceerde ogen.

Areaal
Een Palearctisch genus met vijf soorten, waarvan er twee in Europa voorkomen (KRYZHANOVSKIJ IN PREP). Eén soort is beperkt tot één grot in Spanje en de andere, die ook bij ons voorkomt, is verbreid over een groot deel van Europa.

Oecologie en biologie
Zie soortbespreking. Niet in vangpotten.

Taxonomie
De soort is in de meeste Europese tabellen opgenomen.

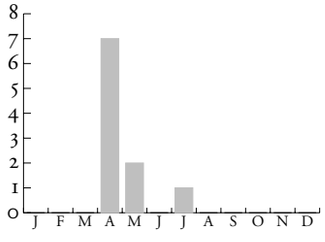

78 *Thalassophilus longicornis*

78 Thalassophilus longicornis .

Areaal
Soort van Midden- en Zuid-Europa. Niet in Fennoscandië. Zeldzaam in de Noord-Duitse laagvlakte (HORION 1957). Ontbreekt ook in het overgrote deel van het Iberisch schiereiland en het Balkanschiereiland. Wel in Italië, behalve Sardinië en Sicilië, en in Groot-Brittannië. **Areaalkarakteristiek**: 9, Nederland: marginaal.

Voorkomen
Deze soort was nog niet opgenomen in de oude loopkeveratlas (TURIN ET AL. 1977). Zeer zeldzaam. Alleen bekend van Zuid-Limburg, waarvan de meeste waarnemingen uit de periode van 1950 tot 1970 dateren; de laatste vangst is van Mechelen (GS03) uit 1971 (AT). Zie voor de Nederlandse meldingen ook Berger & Poot (1970) en Brakman (1968). De soort is in Noordwest-Europa zeer verspreid. Op de Britse Eilanden zeer plaatselijk in het westen van Wales en Schotland, vroeger in een groter gebied (LUFF 1998). Hyman (1992) plaatste de soort op de waarschuwingslijst. Geen vermeldingen van Denemarken en Fennoscandië. In Duitsland in alle bergachtige streken, maar slechts incidenteel waargenomen (HORION 1941). Van Westfalen zijn maar twee waarnemingen, van na 1950, bekend (RUDOLPH 1976). Op de Rode Lijsten van Baden-Württemberg (TRAUTNER 1992B) en Zwitserland (MARGGI 1992), waar hij nogal plaatselijk voorkomt, o.a. bij Genève en in Tessin. Marggi gaf aan dat de zeldzaamheid ook voor deze soort kan samenhangen met zijn levenswijze en dat hij heel goed verbreid en op de geëigende plaatsen talrijk kan zijn. In België beperkt, in het gebied ten zuiden van Zuid-Limburg, aansluitend bij de Nederlandse waarnemingen (DESENDER 1986).
Status: het is onzeker of de soort bij ons nog voorkomt. In België eveneens weinig recente waarnemingen.

Oecologie
Een stenotope oeversoort van rivieren en meren met grof zand, grind of kiezel, met een ondergrond van stenige leem, vooral in bergachtige streken (BURMEISTER 1939, MARGGI 1992). Niet aan de kust. Hij leeft min of meer ondergronds, diep weggekropen onder stenen onmiddellijk aan het water, op zeer vochtige tot natte plaatsen. Horion (1941) berichtte van een enkele waarneming in kelders. *Thalassophilus* wordt aan stromend water meestal op plaatsen aangetroffen waar ook soorten van het subgenus *Bembidion (Bembidionetolitzkya)* voorkomen. Voor Zwitserland is de hoogteverspreiding aangegeven voor het heuvelland tot montaan (MARGGI 1992).
Vangpotten. Geen vangsten.

. Plaat 10:4

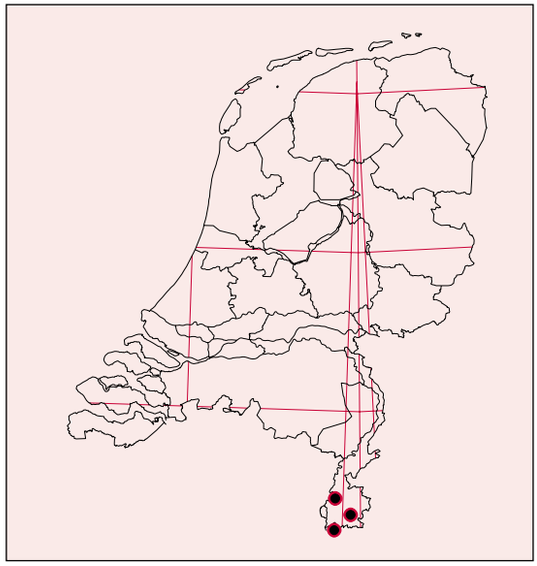

78 *Thalassophilus longicornis*

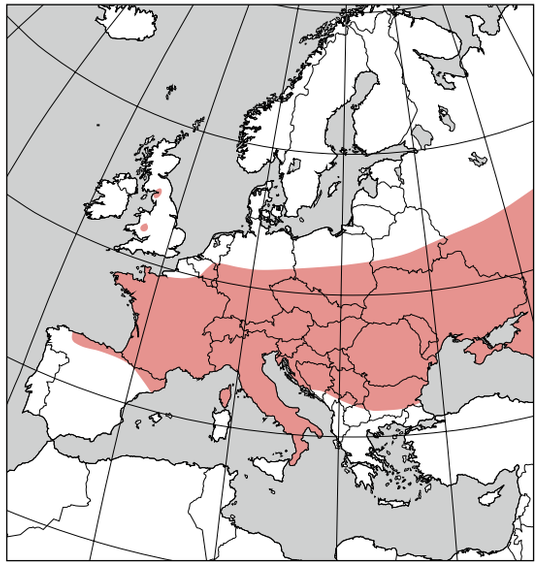

79*a Asaphidion flavipes*

Biologie
Waarschijnlijk nachtactief. Adulte dieren in de periode maart-juli (BURMEISTER 1939). Voortplanting in het voorjaar. De overwintering vindt plaats als imago, diep onder stenen in de rand van vlak bij de oever gelegen bosjes of struweel. De larve is onbekend.
Dispersie: macropteer en waarschijnlijk beschikkend over een goed vliegvermogen, echter zonder vliegwaarnemingen of gegevens over functionaliteit van vliegspieren.

Bedreiging
Deze soort is strikt gebonden aan natuurlijke oevers. Zelfs kleine ingrepen ten behoeve van oeververdediging of kanalisering leiden tot het verdwijnen van deze soort; daardoor een goede indicator van kleinschalige natuurlijke oevers in heuvel- en bergland.

GENUS ASAPHIDION
soorten 79a-80

Kleine soorten, van ca. 4-7 mm. Dof metaalkleurig met vlekkerig aandoende dekschilden en relatief grote ogen.

Areaal
Het genus is verspreid in het Holarctisch gebied en het noordelijk deel van het Oriëntaalse gebied met wereldwijd ca. 30 soorten (KRYZHANOVSKIJ IN PREP), waarvan de meeste in het Palearctisch gebied, ca. tien in Europa en vier in Nederland (fig. 187).

Oecologie
Over het algemeen in matig vochtige terreintypen met niet te dichte vegetatie. In graslanden en op ruderale plaatsen (ordinatie fig. 188).

Biologie
Dagactief. Voortplanting in het voor- en/of najaar. Vleugaanleg en vliegvermogen uiteenlopend. Bauer et al. (1998), konden een verband leggen tussen de morfologie van de ogen en de sprietlengte van de drie hier behandelde soorten *(A. flavipes, A. curtum* en *A. stierlini)*, en hun habitat.

Taxonomie
Tot voor kort werden in Nederland twee soorten onderscheiden. Onlangs is duidelijk geworden dat onder de naam *Asaphidion flavipes* in Nederland drie soorten schuilgaan.

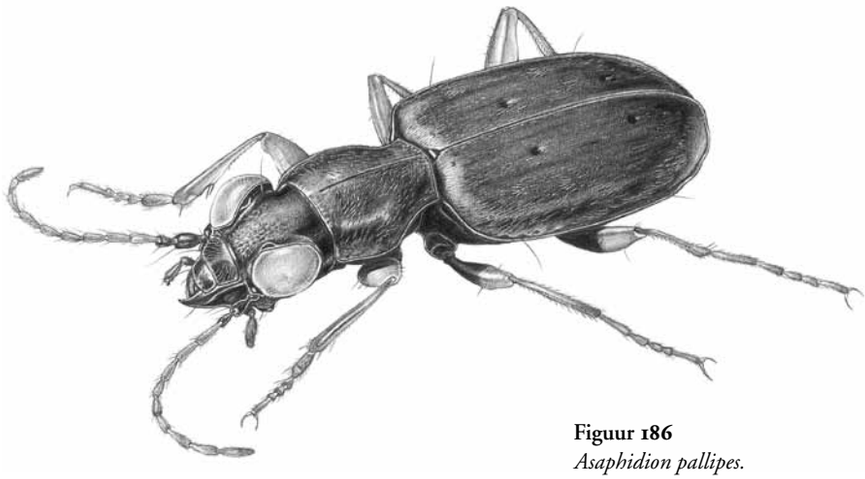

Figuur 186
Asaphidion pallipes.

. Plaat 10:5

Een tabelletje dat de oecologische voorkeur van deze soorten weergeeft is te vinden in Bauer et al. (1998); zie de soortbesprekingen.

79a Asaphidion flavipes .
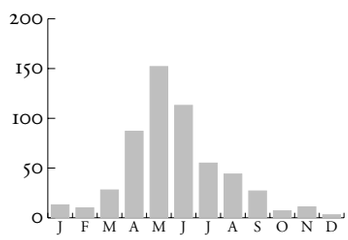
Areaal
West-Palearctische soort. Niet in noordwestelijk Fennoscandië. Verspreiding nog niet geheel duidelijk. Mogelijk geïn-